

около него неумолимиятъ смъртенъ обрѣчъ. И той защищаваше педя по педя властъ, престолъ, животъ . . .

Царица Елена, подпомогната отъ люде, изпратени отъ примасъ Василий, успѣ да избѣга отъ мѣнастиря, въ който бѣ заточена, при деспотъ Славъ — въ Мелнишката крепостъ. Илиица, Радулъ, Коца, Драгота и Георги напредваха начело на Иоанъ Асеновитѣ опълчения.

Само Ана бѣ останала въ властѣта на тирана.

Въ последния мигъ, преди да избѣга презъ Истѣра, влашки рибари я бѣха заловили и предали на своя кастрофилакъ. Затворена въ една отъ кулитѣ на Царевецъ, тя бѣ останала като последенъ залогъ въ преговоритѣ, които Борилъ смѣташе да почне съ своя тържествуващъ съперникъ. Дветѣ Анини дѣщери бѣха на сигурно мѣсто въ Долна земя, още отдавна побѣгнали съ семейството на ватахъ Андрея.

Обсадата на Търновъ трая седемъ месеци.

Тръпнецъ надъ скѣпия залогъ, който Борилъ пазише въ кулитѣ на Царевецъ, Иоанъ Асенъ водѣше предпазливо преговоритѣ, оставайки надежда за помирение и спасение у заградения узурпаторъ. Ала когато изтощената отъ дългогодишнитѣ, преживѣни изпитни и тревоги — въ килията на мѣнастиря, подъ булото на сестра Анисия, а сега въ тъмницитѣ на западната кула — Ана склопи мъченически очи, Асенъ даде заповѣдъ за безжалостно нападение.

Най-напредъ падна северната градска часть, чиято порта населението отвори само и почна заедно съ освободителитѣ си да напада наемницитѣ на Борила. Оставаше да се превземе само още непристъпното гнѣздо на Асеновци: Царевецъ.

Скритъ въ стражницата на главната кула, Асенъ Борилъ слушаше рева на войскитѣ и тълпитѣ, които се събираха подъ крепостѣта и сочеха съ колчани и сулицы къмъ гъмжащитѣ отъ наемници бойници. Запаситѣ отъ храна още не бѣха свършени. Въ щернитѣ имаше все пакъ малко вода. Но все щѣше да дойде часа, когато тѣ щѣха